

[Hanne Thanning Jacobsen]

På den ene side ses altså et billede af nedlæggelse af seminarier, af generelle besparelser, og af ekstraordinære besparelser med helt uacceptable forringelser i uddannelsernes rammer og indhold til følge. Og på den anden side viser finanslovsaftalen, at Folketingets store flertal har erkendt et behov for en tiltrængt tilførsel af midler til dette område. På den baggrund ser jeg frem til ministerens indlæg.

Besvarelse

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hver dag har sin forespørgselsdebat. I dag er vi i den glædelige situation, at det, der gav anledning til, at denne debat blev rejst, er endt i en ren solstrålehistorie. Jeg tænker på, at Tårnby Børnehaveseminarium og Seminariet for Småbørnspædagoger ved forhandling har fundet frem til en samling af de to seminarier i det billigste af de to lejemaal. Derved er der sparet 4 mio. kr. i husleje, uden at det på nogen måde har skadet uddannelsen. Tværtimod er jeg temmelig sikker på, at uddannelsen bliver bedre, når den kan foregå på et lidt større seminarium, som har et lidt mere alsidigt og stimulerende miljø. Så det vil sige en stor besparelse, et bedre seminarium, et bedre tilbud for de unge elever. Jamen er det da ikke en ren solstrålehistorie? Tak, fordi vi her i Folketinget får lov til at fejre denne glædelige begivenhed!

Jeg vil ønske, at andre seminarier ved forhandling kan foretage noget lige så fornuftigt og lige så gavnligt for deres uddannelse, for deres kommende elever. Vi har nemlig stadig væk, især i hovedstadsområdet, for mange og for små seminarier på det socialpædagogiske område. Når det især er galt i hovedstadsområdet, skyldes det utvivlsomt, at det var her, man fik den første udbygning af daginstitutionerne, og derfor var det også naturligt, at man her placerede de første seminarier. De var jo mere eller mindre private i starten, og der var ingen planlægning på feltet, og derfor står vi i dag med alt for mange enheder, som ikke kan begrundes med regionale hensyn, sådan som det er tilfældet i andre dele af landet, men som alene kan forklares med historiske grunde, som ikke har nogen kvalitet hæftet ved sig i dag. Derfor vil jeg da ønske, at den glædelige udvikling, det har taget med Tårnby Børnehaveseminarium og Seminariet for Småbørnspædagoger, vil bli-

ve fulgt op med andre lige så perspektivrige og gavnlige sammenlægninger, for det, det drejer sig om, er jo, at vi skal bruge pengene på uddannelse og ikke på administration og husleje. Og huslejen er jo stigende, især i hovedstadsområdet, hvor vi har alle de mange dyre lejemaal og alle de mange dyre ejendomme.

Det hele er også gjort lettere af, at vi ikke nedskærer antallet af hold. Regeringen havde oprindeligt planlagt, at vi skulle have et uændret antal hold. Ved Marienborgaftalen blev det minsandten aftalen, at vi tilmed skulle have et stigende antal hold, og det har jo klart gjort det endnu lettere at skabe forståelse for, at vi må samle uddannelsen på lidt færre steder. Hvis nedlæggelsen var et led i en begrænsning af antallet af spor, ville det nok forholde sig lidt anderledes, men her har nedlæggelsen af Seminariet for Småbørnspædagoger, eller rettere sagt dets lokalitet, jo intet at gøre med nedskæringer i uddannelsen; det har kun noget at gøre med en samling af lejemaal og af administrative enheder.

De ekstra hold, som blev aftalt mellem regeringen, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet lige før jul, skal naturligvis nu udmøntes. Jeg har et enkelt ændringsforslag til det, der skitsevis blev aftalt på Marienborg, ikke vedrørende omfanget, men vedrørende fordelingen, og det siger sig selv, at jeg agter at indbyde ordførere for partierne til en drøftelse af det ændringsforslag, jeg har. Det kan jo være, at nogle ordførere også har ændringsforslag. Hvis vi ikke kan blive enige, må vi jo blive stående ved det, der blev aftalt, men jeg synes, der kan være god grund til at se på, om det nu var en helt rigtig fordeling, vi foretog.

Til slut vil jeg gerne minde om, at vi har at gøre med et område, hvor der stadig væk er over 10 pct. ledighedsramte. Det var derfor, regeringen oprindeligt foreslog et uændret antal hold. Jeg ved godt, at adskillige af de ledighedsramte modtager supplerende dagpenge, det vil sige, at de har arbejde en del af tiden. Men det er nu alligevel mærkeligt, at 10, 11, 12 pct. af personalet i disse kategorier er ledighedsramte, mens kun 1-2 pct. af folkeskolelærerne er ledighedsramte. Det er dog en ejendommeligt forskel. Så vidt jeg kan høre af debatten, klages der mere over pædagogmangel end over lærermangel, og det på trods af, at der er 5-6 gange så mange ledighedsramte på det før-